

L'home del càntic d'aigua

1

(Lc. XXII, 7-13; Mc. XIV, 12-16; Mt. XXVI, 17-19)

En despertar-se Jesús, a Getsemani, en el
matí lluminós del primer dijous fant sap perfectament
que aquella nit ha estat la última nit de descans
en aquest món. Ja no li llevarà de posar la dolça
de la son. Ja no dormirà mai més, repnè al bel, en

la plòria de Sen Pare i de lo Esperit Sant, el
Fill de l'Altíssim i fill de l'home, en aquell país
sense temps i sense nit, no trobaria pas temps de
dormir. La Passió comença doncs pròpiament en
la matineda del Dijous Sant, dia 6 d'abril (13 nisan).

Aquesta nit - igual que la del Dimarts al dimecres -
li ha passada a Getsemani. Sin Pant blanc (XXI, 37) que
en els darrers dies "campava al ras a la muntanya
de les Oliveres". I es llevava molt dematí per anar a
predicar als porcos del Temple.

El fet d'haver passat dues nits a Getsemani,

3
amagatall més discret que Betània, fa suposar a
Judas que el Mestre s'hi ~~anava~~ refugiarà altres nits. Ja
ho sap massa pent que Jesús anava a dormir a
Betània; ja així ha escollit aquest amagatall de 1' hora
de Setemani, per tal d'evitar ésser detingut abans
d'1 hora.

Ara Judas ja ho sap: en la nit pròxima Jesús
fermarà a Setemani. I el Mestre ja veu que el Traïdor
ho sap, perquè si la quadrantalitat esipia que la
Passió no ~~seu~~ s'impai abans d'1 hora esipia també

que no es retardi. Setemani és un lloc molt
apropiat per una detenció, molt més íomode i més a
prop que Betània. A Setemani no hi haurà la verge
Maria, ni les germanes Marta i Maria; una detenció a
Setemani es farà sense soroll i, sobretot, no comprometrà
ningú.

Jerús i el Traitor pensen igual; Setemani és un
lloc ~~excel·lent~~ ~~de~~ ~~un~~ molt ben trobat que es
prestarà a meravella a una detenció puntualíssima. Tot
anirà com un rellotge. Altrament, si l'hort de Setemani

sembla fet exprés per a la detenció, es presta també
moltíssim a l'eració. A la nit, les oliveres s'emaguen
sota un tremolor d'argent, ara que fa lluna.

Es probable que fins a posta de sol no entres Jesús
a Jerusalem amb els deixebles. Potser va considerar
prudenciosament no moure's de la muntanya de les oliveres i
limitar-se a donar un volt per tal de contemplar la
meravellosa i aquell Temple que s'endema, diuen, a
caducaria definitivament.

Jesús sap perfectament que no el detindran fins a

primeres hores de la nit del divendres, però tant
la seva voluntat divina com la seva voluntat
humana tenen escrupolosament en compte la voluntat i
llibertat del Traïdor i de tots els que vulguin detenir-lo. Si
els enemics poden detenir-lo com millor els plagui, ell
també es lliure i amparar-se fins que la seva hora sigui
arribada. Val doncs guardar-se i anar a Jerusalem
i evitar qualsevol disturb. Previsament aquest despre
tindrà molta feina. Ho té tot previst: ventarà els seus
als deirebles, menjarà amb ells ~~el~~ el regar de Progra
i accomplirà l'obsessió de tota la vida, la institució de l'

6.

Incarnació, desig tan vehement en ell com el
Pobres ~~de~~ el seu Pare acceptant la mort ~~de~~
en creu. x x x

I, no obstant, sembla que no hi hagi propina
per a la jornada d'aquest dijous. Els deixebles se
n'adonen. El Mestre no va a Jerusalem a predicar
com els altres dies. I els deixebles, comentant-ho
entre ells; ~~recorden~~ no obliden queahir mateix, dimecres,
el Mestre els va dir que el diendes, vigília de la Pasqua, seria lliurat als
seus enemics ~~per a crucificar~~ i crucificat. Tot això els
ompla i angosta, però, en realitat, no n'entenen gran

8

cosa. I penso que si el diable ha de
caure en mans dels seus enemics voldrà, segurament,
menjar ^{el sopar pasqual,} ~~la Pasqua~~ com fa molta gent, en la vesprada
d'avui, quan després de posta de sol comenci legalment
la vigília de Pasqua. Però no saben que el Mestre hagi
disposat ^{res} referent al sant sopar de l'anyell pasqual. És
per això que amb l'intent, ~~de trencar~~ més que per
altra cosa, de trencar aquest silenci i aquesta ansiosa,
se li acosten dient-li:
— Un volen que fem els preparatius per al sopar de Pasqua?

I adreçant-se a Pere i Joan respon:

— Miren: entrant vosaltres a la ciutat, trobareu un home portant un càntric d'aigua; seguïu-lo. I allà on entri diguen a l'amo de la casa: El Mestre diu: El meu temps és a prop; i és a casa teua que faig la Pasqua amb els ~~discípuls~~ meus deixebles. ¿On és la meua sala, on he de menjar la Pasqua amb els meus deixebles? I ell us mostrarà, a dalt, una sala gran amb els tridinos posats, tot apunt. És allà que

on paraven tanta per a nosaltres.

Judas escolta i calla. Es dona compte, més que
els altres que, designant Pere i Joan ~~del Mestre~~
~~del Mestre secret~~ i ordenant-los de seguir un home
que trobaran portant un càntir d'aigua, el Mestre ve
tenir secret el lloc de la bona pasqual fins que
arribi l'hora. Veient-se desistint del seu càrrec, ~~de~~ Judas
~~trai~~ tem que el Mestre sospita d'ell, però està tan inept
que no atina que si Jesús ven en companyia d'un home del
càntir d'aigua ven també l'ànima del Traïdor.

Evidentment, Denis extrema la prudència. Podria
acudir-se-li a Tudas fer-lo detenir al bivacle. Sap
que no ~~pot~~ ho farà, ni podrà fer-ho, però el Home-Dieu que,
llevat de rares excepcions, s'ha comportat sempre
com a home, es furia per la prudència humana: si els seus
enemics són lliures de posar-li les mans a sobre, ell és
ben lliure de triar-se l'hora. Detenint-lo a Getsemani després
del sopar pasqual hi haurà temps de sobre per a la
Passió i per a morir a les tres de la tarda de demà,
Dissabtes. Els seus enemics - deball espantats! - necessiten només
unig dia per a jutjar, martiritzar i penjar a la creu el

Fill de l'Altíssim. Després de la beva pasqual
l'Arcàngel de Déu quedarà a disposició del Poder de
les Tenebres.

x x x

Pere i Joan se'n van cap a la ciutat. Travessen
el ~~pont~~ pont del Cedrò. Alvepauera de la ciutat
i del Temple, aquell dia el torrent del Cedrò és
un reguerol de sang dels milers d'àngells immolats
que menjarà tot Jerusalem. Les fètidès emanacions del
Cedrò i els esplendors dels marbres del Temple
encarat a sol ixent transiten ofensivament per l'aire

nacional d'aquest suburbi de la ciutat santa.

Pere i Joan, en comentar l'ordre del Mestre de repartir un home que portarà un càntric d'aigua potser recorden que diverses vegades han pogut comprovar que el Mestre ho sap tot i ho ven tot. Recorden que el dimenge del Ram, en esser davant de Betfage, Jesús envià dos deixebles al poble amb l'ordre d'endur-se un pollí que trobarien fermat davant d'una casa. Recorden també que, tal com digué Jesús, trobaren un estater a la boca d'un

peix.

14

I veus aquí que el home del càntic d'aigua ve de la font de Solvi i puja ~~la~~ lentament la granada d'aquell canvi de sota muralla. No se'n ven pas cap més d'home que vingui de la font perquè, generalment, anar a buscar aigua és feina de dones.

Impressionats Pere i Joan reconeixen silenciosament l'home del càntic d'aigua. Als ulls dels dos apòstols designats per aparellar el ropan pasqual aquest home és el centre de tot aquest passatge de suburbi i d'aquests canins que entre rocs i repulces voregen el terraplè del Temple

15

i, enfilen cap a les muralles. L'home del càntir
d'aigua puja lentament i si no rebessim que és
de carn i ossos, creurien que és un fantasma. Ha
comparat amb una puntualitat esplèndida: se l'han
trobat al davant en un pirant de carnis.

En la desfilada dels personatges de la Passió, l'home
del càntir d'aigua va al davant de tots. És un
home anònim, però qui potries ser d'ell!

Puix porta un càntir d'aigua, és un home de
pau. Però això no vol pas dir que en aquesta
Passió que s'acosta a ell sigui neutral. Justament és

16
ell qui ~~deu ser el~~ justifica la persona de
Jesús fins a posta de sol. de tot això ell no en
sap pas res, però sap que és digne d'aquest mèrit
i que li serà premiat.

L'home del càntic d'aigua potser comi matèria n'ha
avut a omplir ~~el~~ altres. ~~deu ser~~ certament aquesta
Passió demanarà molta aigua: Jesús voldrà rentar
els peus als deixebles. I Pilat es voldrà rentar
les mans... Es portarà tanta aigua en vases i cerimonials
que quan Jesús dirà que té set s'haurà acabat
l'aigua.

17

L'home del càntic ~~Baspa~~ puja aigua de
fivó a Jerusalem, l'aigua que va parir el
cec de naixement serà l'aigua que rentarà els peus
dels apòstols. Aquest vespre Jesús beurà d'aquesta
aigua. L'aigua de fivó puja a Jerusalem: l'aigua
del Baptisme pujarà a tot arreu.

Hi haurà aigua i sang en el sant iuper pasqual; hi
haurà mar de sang i aigua a Setemana. I del bor
de Jesús atravesat per la llançada, el deixeble
Joan en veurà sortir sang i aigua.

18.

Pere i Joan ignoren el que representa aquest
home que puja de líbce amb un càntir ↗
origina. L'home del càntir representa la puntualitat
cronomètrica de la Passió i Mort de Jesucrist. Quan l'
home del càntir apareix en els camins de tota
muralla la Passió comença. Puja lentament per les
entre repulres i lígneres l'home del càntir d'ajuda
anuncia que la Passió del Fill de Deu té una hora
inevitable que ni Satanàs aconseguirà precipitar ni
retardar. La mort de Jesús, l'Angel de Deu, coincidirà
exactament amb la immolació de l'altre angel a

Temple.

19

L'home del càntic d'aspina, compassiuent mutualment en el casu de filloé és una parantsa de que en la Passió que comença tot ha estat misericòrdia calculat per la misericòrdia de déu: els assots que inspirà Jesús han estat comptats un per un; les espines de la seva corona han estat contemplades una a una. Aquest home del càntic que sembla un autòmata, anuncia sense saber-ho que la Passió es desenvoluparà automàticament, sense treure'n ni afegir-hi ni una coma. Jesús coneix aquest programa

establert pel bel i l'accepta lliurement. Els
seus enemics, que no coneixen el programa, l'
inventaran de pròpia inspiració, també lliurement. Però
el bel té previst on canvià cada pota de saup, i
i si la trepitjà el peu dret o el peu esquerre
o un peu o o un soldat romà. En aquesta Passió
que comença tot ha estat minuciosament calculat i
cronometrat. I ni per part del bel, ni de Jesús,
ni dels seus enemics i hi estalviaria res.

No se li ha dat cap importància a l'home
del càntic i aigua. ~~de se~~ ha literatura i la 21
pintura quasi l'ignoren. No obstant ell és l'home
del rellotge de la Passió. sense accelerar el pas, sense
aturar-se ni parar-se mai, tot pujant pels camins de
sota muralla i no important que el requisen des
plans epístols, desfila com una hipocata de rellotge de
campansar, darrera i ell ve tota la Passió. Té tanta
solemnitat i agunció i aquest cronòmetre humà que ben
segue que des del bel lepiens i àngels el

contemplen. Nosaltres no sabem mai com es viu, 22
ni li veurem la cara. És l'home de la puntualitat de
la ~~que Jesús~~ que Jesús n'és tan ~~el~~ pelós: la puntualitat
de Judas, la ~~de l'Infern~~ terrible puntualitat de
Caifàs, la puntualitat del bel i de l'Infern a l'hora
de la Passió.

Quan, amb els ulls de l'esperit, Jesús ha vist
l'home del càntic a fibó i ha anat a Pere i
Joan que sortiren a seguir-lo ha inaugurat solemnement
el misteri de la Passió. Però no vol pas que Judas

23

ni afanyí massa. bal que el Traïdor no vagi
a Jerusalem en tot el dia. Quan arribi l' hora
exacta que el Fill de deu sigui lliurat a mans dels
seus enemics, Jesús mateix ho farà present al
Traïdor. La Passió ~~basament~~ certament ha
començat. Jesús ho sent en el seu cor. Però avui és
dijous sant, el dia de la institució de l' Eucaristia, dia
de gala. Demà hi haurà temps de sobres per
arribar al balneari.

bom un automata, l' home del càntic i aigua

arriba a casa. Pere i Joan entren darrera 26
ell. Han arribat a veure-li la casa? Els
dos deixebles demanen per l'any de la casa i
li transmeten l'ordre del Mestre. L'any els fa pujar
a dalt i els mostra la sala amb els triclinis
a punt per al sopar pasqual.

Una tradició molt vella assegura que aquesta casa
— la casa del beruacle, on després de l'Ascensió de
Jesús els apòstols es reuniren molt sovint i on rebren
l'Esperit Sant — era la casa de l'evangelista Sant

Marc. lipni com ripni, a questa ~~per~~ sala gran,
su arribar-hi Pere i Joan, ja ta stor de
capella del sacrament.

25

